

Michal Masný

Dokonalá múdrosť

Bratia a sestry,
pomaly sa schyluje ku koncu cirkevného roka a z tohto dôvodu sa pri liturgii čítajú čítania, ktoré upriamujú náš zrak na posledné veci. Hovorí sa v nich o základných princípoch ľudskej a kresťanskej múdrosti.

Tak tomu je aj dnes, keď počúvame Pavlov list do Solúna, kde píše o posledných veciach človeka a sveta. Toto čítanie nám predkladá liturgia na jednej strane so známym evanjeliom o múdrych a hlúpych pannách a na strane druhej s prvým čítaním z Knihy múdrosti.

Podľa židovskej kultúry a zvykov bol židovský pár zasnúbený už dlhý čas pred svadbou, teda pred skutočným manželstvom. Sľub pri zásnubách bol práve tak záväzný ako manželský sľub. Keď nastal deň svadby, ženích išiel do domu nevesty, kde sa konala obradná slávnosť. Potom sa už spolu vrátili aj s veľkým sprievodom do domu ženícha, kde sa konala veľkolepá hostina, ktorá trvala aj týždeň. Panny, o ktorých sa hovorí v podobenstve, čakali práve na tento sprievod, z domu nevesty do domu ženícha. Chceli sa zúčastniť na svadobnej hostine. Dlho čakali. Za ten čas sa piatim z nich minul olej. Šli si kúpiť ďalší, ale medzitým prišiel svadobný sprievod a zvyšok už vieme. Na svadbu sa nedostali, prišli neskoro. Pán Ježiš to prirovnáva ku koncu sveta. Keď sa vráti na zem, zoberie so sebou tých, čo budú duchovne pripravení, čo budú mať dostatok oleja vo svojich lampách. Táto duchovná príprava sa však nedá požičať alebo kúpiť v poslednej minúte. Vzťah, ktorý máme k Bohu musí byť náš vlastný, ktorý horí stále, za každých okolností. A v tomto spočíva vrchol ľudskej a duchovnej múdrosti, ako to vidieť aj na výroku sv. Pavla: čo by človeku osožilo, keby aj celý svet získal, ale svojej duši by uškodil?! Pritom múdrosť je dosiahnuteľná, ako sme sa dozvedeli z prvého čítania: „Múdrosť žiari a nevädne; ľahko ju zbadajú tí, čo ju milujú, nájdú ju tí, čo ju hľadajú.“ Hľadať veci Božie už znamená mať múdrosť.

Kým žijeme tu na svete, máme veľa starostí s tým, ako prežiť a ako sa mať dobre. To by nebolo na škodu, keby sme zároveň mali dokonalú múdrosť, teda keby sme popritom stále mysleli na dobro svojej duše, čo jej prospeje, tak, aby sa aj ona mala dobre na druhom svete, aby nemusela trpieť. Niekedy sa tento cieľ zdá veľmi vzdialený, nič nehovoriaci alebo druhoradý. V skutočnosti však je veľmi dôležitý a človek si len sám škodí, keď naň zabúda. Pokiaľ je človek mladý, zdravý a bez problémov, nevidí tú starosť o svoju dušu až tak akútne. Keď je v ťažkostiach, vtedy si akosi skôr spomenie, že jestvuje Niekto, kto mu chce pomôcť. V tom zmysle možno hovoriť o utrpení ako o dare – upozornenie od Boha, že je tu aj niečo viac ako len hmota. Najmä zo smrteľnej postele už človek obyčajne vidí a poznáva pravú hodnotu svojich činov. Dnes počujeme, ako nám Cirkev ponúka Kristovu výzvu: „Bďte, lebo nevíete ani dňa ani hodiny.“ Je to prejav lásky voči nemu, že nás upozorňuje, aby sme nezabudli na jeho príchod.

Čítal som príbeh z posledných chvíľ života španielskeho spisovateľa Lope de Vega. Ležal na smrteľnej posteli a pred očami mu prechádzal akoby film o všetkom tom, čo sa mu podarilo spraviť – množstvo úspechov, viac ako tisíc divadelných hier. Keď sa však blížila posledná hodinka jeho pobytu na zemi, odrazu všetko videl inak. Ošetrujúci lekár, ktorý bol pri ňom mu hovorí: „Môžete zomrieť šťastný. Svet na vás nezabudne, vojete do dejín ako veľký človek.“ „Pán doktor,“ hovorí zomierajúci, „teraz už uznávam, že pred Bohom je iba ten veľký, kto má dobré srdce. Ako rád by som teraz dal všetky úspechy svojho života za to, aby som mohol vykonať o jeden dobrý skutok viac.“

A tak je to vlastne pred Bohom. Dokonalá múdrosť spočíva v tom, že nikdy nezabúdame na cieľ celého života. Amen.

Svätá Alžbeta Uhorská

*Vznešenú ženu,
Božiu služobníčku,
pozdravme spevom,
veď šla opreteký
s tou ženou,
ktorú Písma oslávili
ako vzor sily.*

*Jej živá viera, pevná nádej,
láska niesli ju k Bohu.
Z koreňov tých čností
ovocie zrelo
vzletom nedostižným
jej lásky k blížnym.*

*Jej zásluhy aj za nás
prosia, Pane,
maj s nami ľútosť,
zbav nás vín a trestu,
nech z očistených srdiec
sťa z pramenišť
a chvály ti prýštia.*

*Buď že ti, Otče,
večná česť a sláva,
aj tebe, Kriste,
chvála s Duchom Svätým,
nech z tvorstva pre nás
oslavný spev plynie,
keď ten čas minie.
Amen.*

Zlomené srdce

Ž 69, 21.33: *Potupa mi zlomila srdce a ochabol som. Čakal som, že dakto bude mať so mnou súcit, no takého som nestretol; čakal som, že dakto ma poteší, ale taký sa nenašiel. Nech zvedia o tom poníženie a nech sa potešia; hľadajte Boha a srdce vám oživne.*

Dobrý Bože, niekedy som prekvapený sám za seba, keď vnímam, čo so mnou dokáže robiť skutočnosť, keď ma druhý potupuje, posmieva sa mi, nemá so mnou súcit. Žalmista priznáva, že mu potupa zlomí srdce a sám ochabne.

Niekedy sa domnievam, že som schopný zvládnuť každú potupu a poníženie. Mám skúsenosť, a je to iste vďaka tvojej milosti, že sa dokážem nad to všetko akosi ľahko povzniesť a ostať slobodný pre lásku a pravdu, a tiež si zachovať tvoj pokoj vo svojej duši.

No sú situácie, kde som prekvapený zo seba samého. Situácie, keď sa zlomené srdce neprestajne vo mne búri a ja zaspávam i prebúdzam sa so zlomeným srdcom. Áno, vtedy cítim, že som úbožiak, plný bolesti. Zlomené srdce poznačuje moje zmýšľanie, moje city, moje postoje.

Pane, viem, akým nebezpečenstvom je pre mňa zotrvať v takom stave. Cítim, ako mi také stavy menia myslenie a najmä uzatvárajú ma do seba. Vtedy začnem znova viesť rozhovor iba sám so sebou alebo so svojim zlomeným srdcom a zabúdam pritom hľadať teba a hľadiť na teba. Cítim, ako slabnem na duchu.

Klamal by som však, keby som nespomenul aj skúsenosť, že práve ťažké chvíle so zlomeným srdcom ma pobádali, aby som ťa čím viac vyhľadával, aby som sa viac modlil a tak dozrieval vo svojej viere, v nádeji a v nezištnej láske. Neraz si mi dal spoznať, že aj zlomené srdce môže byť bránou k Božej múdrosti. Zlomené srdce ma neoslabuje, ale robí ma pozornejším a starostlivejším. Zlomené srdce ovplyvní kvalitu môjho života iba vtedy, ak mu to dovoľím. Ono mi môže poslúžiť k dobrému, ak ťa neprestanem milovať.

Daruj mi, Bože, milosť, aby som ťa stále hľadal a aby mi neochablo srdce. Ty buď jeho Pánom, ty ho svojou láskou ustavične oživuj.

Pomôž mi, aby som ťa mohol oslavovať aj so zlomeným srdcom.

Pomôž mi svedčiť, že ani zlomené srdce ma nedokáže odlúčiť od tvojej lásky.

Pomôž mi žiť s dôverou, že aj keby mi potupa akokoľvek zlomila srdce, ty ma svojou láskou uzdravíš. Nech vždy žijem vierou, že si tu, nech ti viem byť verný aj s potupeným a zlomeným srdcom.

Verím, že keď ťa budem hľadať, ty znova oživíš moje srdce.

Jozef Šuppa SJ „Modlitby srdca“

Trnavská novéna: V pondelok 13. novembra začína známa Trnavská novéna.

Hlavnou témou je: *Upriamiť pohľad na Svätú rodinu.*

(Odkaz Panny Márie Fatimskej pre dnešné rodiny.)

Plagát máme na výveske kostola. Povzbudzujem aj vás, ktorí nemôžete cestovať do Trnavy, sledujte večernú sv. omšu o 18:00 hod. pomocou TV Lux alebo rádia Lumen.

Týždeň Cirkvi pre mládež: Nasledujúci týždeň (12.-19. novembra) je Týždňom Cirkvi pre mládež. Pri tejto príležitosti dávame všetkým mladým do pozornosti stránku mamnazor.sk, cez ktorú môžu vyjadriť svoje názory a reálne tak malou kvapkou prispieť ku celocirkevnej synode o mládeži, ktorá sa bude konať o rok v Ríme. Cirkev chce počúvať a váži si názor každého mladého človeka.

Zdravá a chorá kritika

Zdravá kritika je potrebná. Taká kritika odhalí pod povrchom vred a hľadá liek. Zdravá kritika je ako studená sprcha, podporuje prekrvenie. Je ako poriadna masáž, uvoľňuje svaly a vracia pohyblivosť. Dobrý kritik je ako záhradník, ktorý odborne odstráni zo stromov všetko škodlivé, aby mohli dýchať a načerpali nové sily. Kritika je životne dôležitá.

Chorá kritika nemusí byť. Chorobní kritici sú mudrlanti, ktorí sa do všetkého miešajú, prefikanci, ktorí všetko ofrlú, pesimisti, ktorí všade vetria zradu. Sú to špecialisti na ubližovanie: nič nenechajú na pokoji, nič nie je tak, ako sa javí.

Chorobný kritik ničím život neobohatí, lebo on sám je mŕtv. Sám je príťažou, ktorá brzdí akýkoľvek pohyb. Brzdí všetko. Je ako šialený záhradník, ktorý celkom oseká stromy, lebo sa mu nepáčia. Je ako stroj, ktorý všetko skrakuje a zmenšuje, nevidí žiadnu inú možnosť.

Chorobný kritik, stojíš na brzde.

Adalbert L. Balling „Daruj úsmev“

Sväté omše v 32.týždni cezročného obdobia - (A)

13.XI. pondelok

08:00 *Na úmysel otca arcibiskupa*

14.XI. utorok

17:00 *Za Božie požehnanie pre rodinu
Karola a Danky Balážových*

15.XI. streda

17:00 *Svätá omša v Štefanovej*

16.XI. štvrtok

17:00 *Za Ľ. Jána a Bertu Tibenských a deti*

17.XI. piatok

17:00 *Za Ľ. Rudolfa a Teréziu Ochabových,
nevestu Ruženu a za Ľ. Jána*

18.XI. sobota

08:00 *Za Ľ. Pavla, Annu, Bernardínu Fajkusových a deti*

Upratovanie kostola č.d. 76-100

19.XI. 33. Nedľa cezročného obdobia - (A)

08:00 *Za Ľ. Libora a Rozáliu Stojkovičových
a nevestu Oľgu*

Lektori: Vráblová M., Pešková E.

11:00 *Za farníkov*

Lektori: Šustová D., Polanská Z.

14:00 *Posvätný ruženec a litánie*

Liturgický kalendár

13.XI. pondelok Sv. Eugen, biskup, Sv. Anežka Česká, panna
14.XI. utorok Sv. Mikuláš Tavelič, kňaz a mučeník
15.XI. streda Sv. Albert Veľký, biskup a učiteľ Cirkvi - **Esp**
16.XI. štvrtok Sv. Margita Škótska - **Esp**
17.XI. piatok Sv. Alžbeta Uhorská, reholníčka - **Sp**
18.XI. sobota Výročie posviacky bazilik sv.Petra a Pavla,
apoštolov - **Esp**

POKORA, MATKA VŠETKÝCH ČNOSTÍ

Lebo každý, kto sa povyšuje, bude ponížený, a kto sa ponízuje, bude povýšený.

(Lk 14, 11)

Pokora je matkou všetkých čností: čistoty, dobroty, poslušnosti...Dobrota a pýcha sa neznášajú, lebo pýcha chce mať všetko pre seba a dobrota sa túži rozdávať. Pokorné sestry sú najobľúbenejšie. Sebapoznanie nás núti na kolená, a to je pre lásku veľmi dôležité. Lebo poznanie Boha naplňa láskou a sebapoznanie naplňa pokorou.

(Svätá Matka Tereza)

Všetko dobro sa rodí v pokore, ako aj všetko zlo sa rodí v pýche. Pokora je začiatkom dobra. Až vtedy začínam konať dobro, keď som pokorný. Kým nie som pokorný, nekonal som dobro, nech by moje skutky vyzerali akokoľvek dobre a zbožne. V pýche sa zrodilo na svete zlo. V pokore sa zrodilo dobro. Pokora je prvá čnosť, a preto je matkou všetkých čností. Pýcha je ako ničivý plameň, čo spáli všetko, čo sa vybuďovalo.

Každý hriech sa dá odvodiť z pýchy: Si neposlušný? Si pyšný. Neposlušnosť je prvorodená dcéra pýchy. Diabol bol pyšný a čo nasledovalo? Nebudem slúžiť! - Neposlušnosť! Prví ľudia boli pyšní a čo nasledovalo? Neposlušnosť. Jedli zo stromu, z ktorého im Boh zakázal jesť. Si neposlušný? Si pyšný. Závidíš niekomu? Závidíš peniaze? Si pyšný. Chceš mať čo najviac, chceš niečo znamenať. Vieš, že keď budeš mať peniaze, budeš veľa znamenať. Každý hriech má koreň v pýche.

Tak ako je pýcha matkou všetkých nerestí, tak pokora je matkou všetkých čností. Pokora je matka, ktorá ti porodí ostatné čnosti. Ukážme si to na niekom. Kto by bol najvhodnejší? Ten, kto bol najpokornejší. Kto to je? Panna Mária. Mária bola pokorná, preto si ju Boh vyvolil za matku svojho Syna. Všimnite si, ako jej pokora porodila poslušnosť. „Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.“ To najhoršie - dielo skazy - sa začalo vetou: „Non serviam! - Nebudem slúžiť!“ To najlepšie - dielo vykúpenia - sa začalo vetou: „Hľa, služobnica Pána...“ Boh sa pyšným protiví, ale pokorným dáva svoju milosť, hovorí Božie slovo. Všetko dobro je z pokory, a preto je matkou všetkých čností.

Celý deň si opakuj túto krátku, no vzácnu modlitbu:

*Ježišu, tichý a pokorný srdcom,
sprav srdce moje podľa srdca svojho.*

Marián Sivoň „Moderný svätý“

Človek pocítil v sebe mohutnosť túžby po pokoji. A tak sa vybral medzi ľuďmi. Cestou ho pristavil kritik:

„Nad čím tak tuho premýšľaš, priateľu?“ „Rozhodol som sa šíriť pokoj,“ zaznela odpoveď, „ale zistil som, že svet je plný nervózných ľudí a ja som jedným z nich,“ odvetil so smútkom. Kritik mu bez váhania poradil: „Zle si si vybral. Šíriť pokoj je nad ľudské sily. Skús radšej šíriť nepokoj. Stačí poznámka. Napríklad „všetko je drahé“ alebo „platy sú malé“, alebo „počasie je nanič“ - a uvidíš, aký budeš úspešný! Ako sa myšlienka rýchlo ujme! A koľko kritiky vzbudíš. Svet je plný kritikov a ja som jedným z nich. To je ľahké.“

„Možno je to ľahké,“ odvetil optimista, „ale mne to nestačí. Som šťastný, keď vidím šťastných ľudí. Svet nie je zlý, len cíti málo lásky. Túži po pokoji, ale je málo tých, čo pokoj rozdáva. Aj my sme takým svetom, či nie?“ povedal optimista a usmial sa na priateľa. „Zakúsil som, že ma poteší aj štipka pokoja či lásky od druhých. Vtedy zatúžim aj ja šíriť čosi dobré, hoci pri tom opakovane zlyhávam. Pokoj a dobro majú zmysel, majú svojho adresáta. A ďakujem ti! Pomohol si mi.“

Kritik začudovane hľadel na priateľa. Ako mu pomohol? Veď ho vôbec neprivedol ku kritizovaniu! A mal bohaté skúsenosti s tým, že pri rozhovore s ľuďmi stačí len začať - všetko je drahé, politika nanič. A ľudia sa k nemu okamžite pridávajú. Prikyvujú a pokračujú v diskusii rovnakým tónom, sladko sa oddávajú nič neriešiacim, ale o to ľahšie vyslovovaným slovám. No tento čudák reaguje celkom ináč. Vôbec nezačal spolu s ním kritizovať, ba dokonca mu poďakoval. Za čo? Vraj mu pomohol. Žeby tým, že sa mu prihovoril? Potom by nebolo až také ťažké šíriť pokoj. Ale ako tomu uveriť? Či by mohol tak náhle aj on sám zmeniť postoj k životu a nebudaj sa stať človekom pokoja? Ako tak nad tým všetkým premýšľal, tentoraz napriek úpornej snahe nevedel nájsť nič, čo by mohol - aspoň trošičku - skritizovať. A to bolo zarážajúce. A prekvapujúce. A upokojujúce.

*Každý si volí sám, čo šíri - svojím slovom,
skutkom či pohľadom.
Kritiku, nespokojnosť, dobro či pokoj.*

MUDr. Jana Viznerová „Vedieť vidieť“

Sväté písmo nečítame z prepychu, ale z núdze. Zablúdili sme v tmavom lese, stmieva sa a zo všetkých strán sa na nás sypú slová a slová. Čím viac časopisov a novín prečítame, tým väčší hlad pociťujeme. Tisíce poloprávdy nenahradia jedinú pravdu. Ako keby nebolo nič dôležitejšie, než vládna návšteva z Tramtárie, jednoznačné víťazstvo Kocúrkova a miss krásy v Mokrom Háji. Zatiaľ vo svete rastie bieda, šíri sa násilie, ľudia sa vraždia a iní umierajú od hladu a všade prekvitá ľahostajnosť a nevedomosť. Chyba zjednocujúca pravda, ktorá hovorí o podstate nášho bytia a informuje o lepšej budúcnosti, než aké bude počasie zajtra. Božie slovo je odpoveďou na všetky naše otázky. Život podľa viery je prínosom k riešeniu svetovej krízy.

Anton Srholec „Každodenné zamyslenia“

Na minútku

Mária vždy pomáha

Keď sme maľovali kostoly, išli sme aj na Oravu, kde v Hutách zhorel kostol. Prišli nám pomôcť aj mladí z Brna, a tak som ich išiel v noci vziať autom do Liptovského Mikuláša.

Povedal som si: Nepôjdem cez celú Oravu, skrátim si to cez Kvačiansku dolinu. Je to síce úzka cesta, veľmi kľukatá, ale je to rýchlejšie a dá sa tadiaľ prejsť.

Bol apríl a bolo nasnežené. Ako som vychádzal hore, hovoril som si: Ej, nedobre, zle som to premyslel, je tu poľadovica... a už som hamoval. V takejto veľkej výške som chcel stlačiť brzdu, brzdy praskli, bola to stará dodávka.

Viete si to predstaviť? Úzka cesta, poľadovica, rútiš sa nie dopredu, ale dozadu. Nemáš brzdy, točíš volantom, nepomáha to.

Otvoril som si dvere, chcel som vyskočiť. Lenže: keby som išiel dopredu, dá sa to. Ak idem dozadu, zabijú ma dvere. A tak som len začal v aute kričať:

„Mária, prosím. Do stromu. Do stromu!“

Auto sa začalo krútiť a ja som stále kričal: „Mária, do stromu!“

Ak prosíš Máriu, ona ťa vždy vypočuje. A urobí ešte lepšie, ako prosíš. Nebol to strom, ale sedemmetrový závej. Hodilo ma do neho, auto sa nadvihlo a zastavil som meter od priepasti.

Ostal som sám v lese, šumeli stromy, ticho, dážď so snehom. Zobral som do ruky ruženec a až nadránom som prišiel peši na faru.

„Maroš, kde máš auto?“

„Potom vám ukážem... dajte mi čaj!“

Vypil som liter čaju. Chvíľu som si oddýchol a vypil som ešte pol litra.

Chlapci mi hovoria: „Farár, ty piješ ako ťava!“

Ráno sme sa vybrali po auto. Zobral som horolezecké lano, auto sme pomaly spúšťali.

Hovoria mi: „Ty si mal ale šťastie!“

„Ja viem! Keď som išiel dolu, mohol som tortu posypať s cukrom, tak sa mi triasli ruky. A komu za to ďakujem? Márii. Zakaždým ďakujem Márii.“

Zapamätajte si to, Mária vždy pomáha. Vždy.

Farár Marián Kuffa „Kazateľnica život“

Zamyslenia

Zachej a následky

Život každého z nás má mnoho podôb. Aj keď dnes na svete žije vyše šesť miliárd ľudí, cesta ani jedného z nich nie je úplne podobná. Ponúkam vám jeden celkom originálny životný príbeh. Poznáte Zacheja? Známy

príbeh z Nového zákona; uvádza ho evanjelista Lukáš (Lk 19, 1-10).

Mohli by sme ho charakterizovať rečou dnešných ľudí: je jeden z mnohých malých gaunerov, ktorí si zarábajú peniaze cestou nespravodlivosti. To je ten, ktorý príde do Jericha zdierať svojich spoluobčanov. Ten, ktorý vylezie na strom, keď Ježiš prichádza do mesta. Ježiš ho donúti - na všeobecné prekvapenie - zliezť zo stromu a sám sa ponúkne, že príde k nemu na hostinu. Spoluobčania sa rozčuľujú. A Zachej je tým taký uchvátený, že sľubuje všetko vrátiť. Ba štvornásobne chce vrátiť neprávom získané peniaze.

Chcel by som, ak dovolíte, príbeh jednoducho dopovedať. Príbeh Zacheja v evanjeliu totiž uprostred prestal. Práve tam, kde je to napínavé. Spoločne vás pozývam na vytvorenie ďalšieho pokračovania, ako by ten príbeh mohol skončiť. Opustili sme príbeh, keď Zachej sľúbil, že škodu štvornásobne vynahradí, a Ježiš povedal: „Dnes prišla spása do tohto domu“ (Lk 19,9).

1. verzia: A keď to Ježiš všetko dopovedal, išiel do Jeruzalema. Zachej však chcel svoj sľub uskutočniť a všetko, čo neprávom vzal, štvornásobne vrátiť. Ale toľko peňazí nemal. A banka, do ktorej šiel, žiadala 13,5% úrok. Tu sa vlastná žena obrátila na sklamaného Zacheja a povedala: Vidiš!?

2. verzia: A keď to Ježiš všetko povedal, išiel do Jeruzalema. Zachej však uskutočnil svoj sľub a navštívil všetkých, ktorých oklamal, a chcel im peniaze štvornásobne vrátiť. Ale nikto neprijal jeho peniaze. Nazvali ho pokrytcom a zlodejom, ak mu vôbec otvorili dvere. Jeden vzal svoje peniaze a potom ho vykopol. Tu sa vlastná žena obrátila na sklamaného Zacheja a povedala: Vidiš!?

3. verzia: A keď to Ježiš všetko povedal, išiel do Jeruzalema. Zachej však svoj sľub splnil, navštívil všetkých, ktorých oklamal, a peniaze im štvornásobne vrátil. V Jerichu zavládla veľká radosť, lebo všetci mali teraz peniaze navyše. A Zachej rozprával o Ježišovi a o tom, ako je dobre vynahradiť škodu. Ale nikto ho nepočúval, lebo všetci už boli na ceste do obchodu, domov a do obchodov s autami. Tu sa vlastná žena obrátila na sklamaného Zacheja a povedala: Vidiš!?

4. verzia: A keď to Ježiš všetko povedal, išiel do Jeruzalema. Zachej však splnil svoj sľub a navštívil všetkých, ktorých oklamal, a vrátil im peniaze štvornásobne. Tu zavládla veľká radosť v Jerichu, ale aj v nebi, kde je väčšia radosť nad jedným hriešnikom ako nad 99 spravodlivými. A všetci chválili Boha pre zázrak, ktorý sa stal. Polovicu peňazí darovali chudobným v Jerichu. Zachej sa sám stal spravodlivým a obľúbeným mužom, ktorého si uctil všetok ľud a ktorého zbožní žiadali o radu.

Táto posledná štvrtá verzia sa počúva ako príbeh, ktorý je otvorený. Možno zajtra alebo budúci týždeň sa stretnete so Zachejom. Mohli by ste potom pomôcť, aby sa príbeh dobre skončil. Nenechajme nikoho sedieť vo svojej smutnej minulosti. Konajme dobro a dovolme ho konať aj iným!

Viliam Judák „Svetlo všedného dňa“

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku